

Guinea: Politisk utvikling etter militærkuppet i 2021

- Fortsatt ikke sivilt styre etter kuppet i 2021
- Generell menneskerettighetssituasjon – forbud mot politiske samlinger, voldsbruk i forbindelse med demonstrasjoner, arrestasjoner, bortføringer, innskrenkning i ytrings- og pressefrihet

Innledning

I 2021 ble Guineas lovlig valgte president avsatt ved et militærkupp, og landet har siden blitt styrt av en militærjunta. Responsen presenterer kort den politiske situasjonen i Guinea etter kuppet, og tar opp noen aspekter rundt menneskerettssituasjonen etter 2021.

Informasjonen er hovedsakelig innhentet fra åpne kilder, herunder franskspråklige nyhetskilder og rapporter fra ulike menneskerettsorganisasjoner. Landinfo har, til tross for flere forsøk, ikke klart å komme i kontakt med sivilsamfunnsorganisasjoner i Guinea for å innhente førstehåndsinformasjon fra representanter for sivilsamfunnet.

Fortsatt ikke sivilt styre etter kuppet i 2021

I september 2021 avsatte oberst Mamady Doumbouya Guineas president Alpha Condé i et militærkupp, som ble gjennomført av hærens spesialstyrker. Siden kuppet har Guinea vært styrt av en militærjunta (Comité National du Rassemblement pour le Développement, CNRD). Juntaen har satt landets grunnlov til side, og styrer etter et overgangsskjermebrev.

I januar 2022 etablerte Doumbouya et overgangsråd (Conseil National de Transition, CNT), som skal forfatte en ny grunnlov. Prosessen boikottes imidlertid av landets ledende opposisjonspartier og sivilsamfunnsgrupper (Freedom House 2024). De ulike opposisjonspartiene har lagt sine motsetninger til side, og

samarbeider i dag tett i en felles front mot militærjuntaen, blant annet gjennom koalisjonen Forces Vives de Guinée (Barry 2023).

FN, Den afrikanske union og den regionale samarbeidsorganisasjonen ECOWAS fordømte kuppet, og oppfordret til å gjenopprette konstitusjonell orden i landet. Etter forhandlinger med ECOWAS forpliktet juntaen seg til å overføre makten til en sivil regjering innen utgangen av 2024, men dette løftet ble ikke holdt. Juntaen har antydnet at valg vil bli gjennomført i 2025, men foreløpig finnes ingen konkrete planer. Juntaen har nå uttalt at grunnlovsreferendumet skal gjennomføres i september 2025 (Eco Finance Guinée 2025a).

Innledningsvis hadde juntaen en viss støtte i den guineanske befolkningen, særlig fordi avsatte president Condé var svært upopulær, blant annet som følge av å ha endret loven for å kunne stille til valg for en tredje periode (CIVICUS 2025). Men etter hvert som tiden har gått, har sivilsamfunnet uttrykt bekymring over at juntaen ikke har respektert tidsplanen for overgang til sivilt styre. Dette har ført til en spent politisk situasjon i landet. I januar 2025 uttalte Forces Vives de Guinée (FVG), en bredt sammensatt koalisjon av sivilsamfunnsaktører og politiske partier, at de ikke lenger anerkjenner juntaens legitimitet, og krever sivilt styre (Eco Finance Guinée 2025b). Ifølge menneskerettighetsorganisasjonen FIDH (2024b) råder det, tre år etter kuppet, utbredt desillusjon i Guinea, som ifølge organisasjonen utvikler seg i autoritær retning.

Etter kuppet garanterte Doumbouya at hverken han selv eller andre i CNRD skulle stille til valg etter overgangsperioden (diplomatkilde, e-post oktober 2024). Imidlertid driver president Doumbouya allerede nå, før valgdato er satt, det opposisjonen anser som en uformell valgkamp. Juntaens mobilisering finner sted mens opposisjonen er sterkt svekket gjennom et forbud mot all politisk samling, samt suspensjon og oppløsning av politiske partier (France24 2025). Ifølge den guineanske sivilsamfunnsorganisasjonen FNDC (France24 2025) har juntaen konfiskert makten i Guinea, og er i ferd med å forsterke sin maktposisjon i forkant av et fremtidig valg.

Ifølge det belgiske instituttet Egmont (Vircoulon & Piers 2023) er det guineanske samfunnet i ferd med å militariseres etter kuppet. Landet styres etter presidentforordninger, og alle politiske og administrative utnevnelser gjøres av presidenten. Alle prefekter, det vil si statens representanter i landets regioner, er erstattet av militære, utpekt av Doumbouya. Alle landets kommunestyrer er oppløst og erstattet av junta-oppnevnte komiteer (Comités Locaux du Rassemblement pour le Développement). I tillegg har militærjuntaen etablert en komité for oppfølging av presidentforordninger (Bureau de Suivi des Priorités Présidentielles), som skal sikre at presidentens prioriteringer gjennomføres. Ved å innsette militære som er lojale til Doumbouya i alle politiske og forvaltningsmessige posisjoner, konsoliderer juntalederen sin egen makt.

Guinea ligger i det ustabile «kuppbeltet»

Guinea var et av de første landene ut i en bølge av statskupp i vestafrikanske land fra 2020, inkludert Mali, Burkina Faso, Niger og Tsjad. Området omtales i dag som «kuppbeltet» i Sahel. I alle disse landene har kuppmakerne konsolidert egen makt og trenert overgangen til sivil styre. Dette innebærer at Guinea befinner seg i en ustabil region, som preges av politisk uro, økonomiske utfordringer og endrede internasjonale relasjoner.

Guinea, sammen med fem andre land i regionen (Sudan, Mali, Burkina Faso, Niger og Gabon), er suspendert fra Den afrikanske union på grunn av ikke-demokratisk maktovertagelse (diplomatkilde, e-post februar 2025). Imidlertid har Guinea i større grad enn kupp-stater som Mali og Burkina Faso klart å balansere internasjonale partnere som tidligere kolonimakt Frankrike. USA beskriver styresettet i Guinea som «bedre enn på mange år» (diplomatkilde, e-post oktober 2024).

Generell menneskerettighetssituasjon

I denne oversikten presenterer vi noen aspekter knyttet til myndighetenes innskrenkning av det demokratiske rommet i Guinea. Det må understrekes at Guinea før kuppet var preget av et autoritært styresett, vanstyre og korrupsjon. Men til tross for at situasjonen har vært utfordrende i flere tiår, mener mange observatører at utviklingen har gått i en autoritær retning etter kuppet, særlig hva gjelder friheten til å etablere politiske partier og friheten til å demonstrere. I tillegg finnes det eksempler på arrestasjoner og mulige bortføringer av politisk opposisjonelle.

Juntaen ønsker å «rydde opp» i partilandskapet etter kuppet

Guineansk politikk er organisert etter etniske linjer. De største politiske partiene har klare etniske velgerbaser.¹ Dette har ført til en etnisk polarisering der politiske valg ofte handler mer om etnisk lojalitet enn politiske ideer eller løsninger. Polariseringen har tidvis vært fulgt av etnisk motivert vold, hovedsakelig i forbindelse med valg.

Etter kuppet i 2021 igangsatte president Doumbouya en politisk «oppdykning» («assainissement de l'échiquier politique») (Jeune Afrique 2024). Juntaen har satt i gang ulike politiske reformer som tar sikte på å etablere en mer transparent og effektiv styringsstruktur etter flere tiår med vanstyre. En av reformene går ut på å

¹ Tidligere president Alpha Condés parti RPG-AEC (Rassemblement du Peuple de Guinée Arc-en-Ciel) støttes hovedsakelig av den etniske gruppen malinké, mens opposisjonspartiet UFDG (Union des Forces Démocratiques de Guinée) primært støttes av fulanier. UFR (Union des Forces Républicaines) støttes hovedsakelig av den etniske gruppen soussou. Til sammen utgjør de etniske gruppene som overveiende støtter disse partiene minst to tredjedeler av velgermassen.

redusere antall politiske partier, samt å få partiene til å overholde gjeldende regler for drift. Derfor har juntaen besluttet å oppløse, suspendere eller sette politiske partier under observasjon. Per oktober 2024 var 53 partier oppløst, 54 suspendert og 67 satt «under observasjon» (Jeune Afrique 2024). De suspenderte partiene inkluderer de to største opposisjonspartiene, RPG-AEC og UFDG.

Ifølge myndighetene skyldes disse tiltakene at partiene ikke overholder regelverk, slik som korrekt registrering og krav om å ha eget partikontor i Guinea (Jeune Afrique 2024).² Opposisjonen tolker imidlertid tiltakene som en undergravning av opposisjonen, og en strategi for å holde nøkkelpolitikere ute av fremtidige valg (France24 2025).

Forbud mot alle politiske samlinger fra mai 2022

Grunnloven fra 2010 garanterer retten til å danne foreninger og delta i fredelige forsamlinger. Guinea har historisk hatt et aktivt sivil samfunn, og mange politiske partier.

Forenings- og forsamlingsfriheten er imidlertid svekket etter kuppet. I mai 2022 innførte militærjuntaen et forbud mot alle politiske samlinger i landet (Amnesty International 2025). Juntaen begrunner forbudet med at protester og politiske samlinger kan «kompromittere sosial ro» og hindre gjennomføring av overgangsreformene (CIVICUS 2025). Opposisjonen mener på sin side at forbudet mot politiske samlinger er et middel som juntaen benytter seg av for å opprettholde kontroll frem til valget, og at et slikt forbud undergraver grunnleggende demokratiske prinsipper. Forbudet mot politiske samlinger gjelder imidlertid ikke for juntaen, som organiserer samlinger for å støtte Doumbouyas fremtidige valgkandidatur (Barry 2024a).

Det virker som at forbudet mot politiske samlinger først og fremst gjelder demonstrasjoner og andre typer protestaksjoner. Ifølge den belgiske landinformasjonsenheten CEDOCA, som bygger sine vurderinger på kildemateriale fra guineansk lokalpresse, er de politiske partiene i stand til å drive normal politisk aktivitet som møter og lignende, uten at myndighetene griper inn (CEDOCA 2025, s. 12-13).

Voldsbruk i forbindelse med demonstrasjoner

Sikkerhetsstyrkene i Guinea har en lang historie med å svare med vold under politisk mobilisering, særlig i forbindelse med valg. Det er veldokumentert at politi- og sikkerhetsstyrker ved gjentatte anledninger har brukt uproporsjonal vold under demonstrasjoner. Det mest alvorlige eksemplet på dette er massakren i forbindelse med en politisk markering på en fotballstadion i Conakry i 2009, der over 100 mennesker ble drept, et stort antall såret og mer enn hundre kvinner

² Mange politiske ledere oppholder seg utenfor Guinea og driver politikk fra utlandet. Den guineanske diasporaen er stor i flere vestlige land, etter betydelig utvandring fra landet gjennom flere tiår.

voldtatt. Den tidligere juntalederen Moussa Dadis Camara ble i 2024 kjent skyldig i forbrytelser mot menneskeheten av en guineansk domstol, og dømt til 20 års fengsel for massakren i 2009 (JusticeInfo 2024), men gitt amnesti av helseårsaker i 2025.

Som tidligere nevnt, har all politisk samling, inkludert demonstrasjoner, vært forbudt siden mai 2022. Samtidig er det særlig forbudet mot demonstrasjoner som håndheves. Likevel har opposisjonen ved noen anledninger gjennomført demonstrasjoner.

Ifølge Human Rights Watch (HRW) (2025) har sikkerhetsstyrkene brukt uproporsjonal vold, herunder bruk av tåregass og skarp ammunisjon, for å spre demonstranter som trosser forbudet mot å demonstrere. Ifølge samme kilde, som baserer seg på tall fra sivilsamfunnsorganisasjonen FNDC, har sikkerhetsstyrkenes voldsbruk under demonstrasjoner resultert i minst 59 dødsfall siden 2022, minst 20 av dem i 2024. Juntaen har dermed videreført bruken av uproporsjonal vold mot demonstranter, slik som alle tidligere regimer i Guinea også har gjort. Imidlertid har omfanget av anholdte, drepte og sårede gått ned sammenlignet med tidligere år som en konsekvens av at all politisk mobilisering har vært forbudt siden mai 2022, og få demonstrasjoner gjennomføres.

Amnesty International (2024) har undersøkt profilen til de drepte demonstrantene under juntaen. Av de 47 dødsfallene som Amnesty har registrert, ble alle drept i et geografisk avgrenset område i Conakry, det vil si i bydeler langs Route Le Prince, som Hamdallaye, Bambéto, Cosa, Koloma, med flere. Disse bydelene er regnet som bastionen til opposisjonspartiet UFDG, og er hovedsakelig bebodd av personer fra den etniske gruppen peul (fulani). Alle de drepte var menn, og 90 % av dem var under 25 år. De fleste hadde etternavn som indikerte at de tilhørte den etniske gruppen peul.

Arrestasjoner

Militærjuntaen har arrestert flere opposisjonspolitikere siden 2021. Ut fra tilgjengelig kildemateriale, kan det se ut som at de fleste har blitt anholdt for å ha stått bak organisering av demonstrasjoner uten tillatelse fra myndighetene. Det finnes imidlertid ikke konkrete og utvetydige tall på antall personer som er arrestert på grunn av politiske motiver.

De mest profilerte fengslede er Oumar Sylla (kjent under pseudonymet Foniké Menguè) og Mamadou Billa Bah, fra FNDC, som ble anholdt i juli 2024 og fortsatt holdes i hemmelig forvaring uten kontakt med advokat eller familie (se under). I januar 2025 ble opposisjonsleder Aliou Bah dømt til to års fengsel for ærekrenkelser mot president Doumbouya etter at han hadde omtalt juntaen som «inkompetent». Det finnes, så langt Landinfo har kunnet bringe på det rene, ikke flere navngitte tilfeller av arrestasjoner av politisk opposisjonelle per mai 2025.

CIVICUS (2025) opplyste i februar 2025 at «hundrevis» av demonstranter ble anholdt i forbindelse med demonstrasjonene som ble organisert i januar 2025, men forklarer ikke nærmere omstendigheter, eller hvorvidt de anholdte er løslatt. Ifølge en menneskerettighetsaktivist må familiene til de anholdte betale bestikkelser for å få sine familiemedlemmer løslatt (Barry 2024b).

Bortføringer

I juli 2024 forsvant, som nevnt ovenfor, to kjente politiske opposisjonsfigurer, Oumar Sylla (kjent under pseudonymet Foniké Menguè) og Mamadou Billa Bah. Den politiske opposisjonen og sivilsamfunnsorganisasjoner anser at det også her dreier seg om bortføringer med politiske motiver (France24 2025). Myndighetene fastholder at de ikke har noe med bortføringene å gjøre (Diallo 2025), og omtaler forsvinningene som «et mysterium» (HRW 2024).

Journalisten Habib Marouane Camara har vært savnet siden han ble bortført av personer i gendarmeri-uniform i Conakry i desember 2024. Hans oppholdssted er fortsatt ukjent. Guineanske myndigheter har ikke gitt noen offisiell forklaring eller bekreftet hvor han oppholder seg (The Media Foundation for West Africa 2025).

I februar 2025 ble opposisjonspolitikeren Abdoul Sacko bortført fra sitt hjem av væpnede menn. Han dukket opp igjen samme kveld med tydelige merker etter voldshandlinger, et godt stykke utenfor hovedstaden (Allegrozzi 2025).

Ifølge lederen for Amnesty International Guinea (som sitert i Millecamps 2025) har de påståtte bortføringene skapt sterk frykt i befolkningen i Guinea.

Ytrings- og pressefrihet

Etter en liberalisering av mediesektoren i 2005, er medielandskapet i Guinea forholdsvis variert, med statlige og privateide dagsaviser, ukemagasiner (herunder satiremagasiner), radiostasjoner og TV-kanaler, i tillegg til en rekke nyhetssider på internett.

Imidlertid har kritisk journalistikk, ifølge Reporters Without Borders (u.å.), blitt satt under stadig større press under militærjuntaen. I desember 2023 uttrykte FNs menneskerettskommissær bekymring for pressefriheten, og pekte på at myndighetene trakasserte, angrep og fengslet journalister (OHCHR 2023). Ifølge kildene utsettes journalister regelmessig for vold, særlig under politiske demonstrasjoner. De blir også utsatt for trakassering og trusler i sosiale medier. Flere journalister har blitt arrestert. I januar 2024 ble lederen for den største mediefagforeningen varetektsfengslet i en måned etter å ha forsøkt å organisere en demonstrasjon for pressefrihet. To personer ble drept under en demonstrasjon mot fengslingen (CIVICUS 2025).

Juntaen har også trukket tilbake lisenser for private radio- og TV-stasjoner, og flere kanaler har periodevis fått sendesignalene jammet (FIDH 2024a).

Ifølge en diplomatkilde (e-post, oktober 2024) bruker myndighetene anklager om oppvigleri til etnisk konflikt som påskudd til å forsvare sensur.

Ifølge Freedom House følger ikke myndighetene med på private samtaler, men undertrykkelse av opposisjonen har medført at befolkningen nøler med å uttrykke sin personlige mening, i frykt for overvåkning eller hevn (Freedom House 2024).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

Allegrozzi, Ilaria (2025, 20. februar). *Guinean 'Disappeared' Activist Resurfaces with Marks of Torture*. Brussel: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2025/02/20/guinean-disappeared-activist-resurfaces-marks-torture> [lastet ned 12. mai 2025].

Amnesty International (2024, mai). *Une jeunesse meurtrie. Urgence de soins et de justice pour les victimes d'usage illégal de la force en Guinée* London: Amnesty International. Tilgjengelig fra <https://www.amnesty.org/fr/documents/afr29/7953/2024/fr/> [lastet ned 21. mai 2025].

Amnesty International (2025, 28. april). *Amnesty International Report Guinea 2024*. London: Amnesty International. Tilgjengelig fra <https://www.amnesty.org/en/location/africa/west-and-central-africa/guinea/report-guinea/> [lastet ned 12. mai 2025].

Barry, Diawo (2023, 24. april). Alpha Condé, opposant un jour, opposant toujours. *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <https://www.jeuneafrique.com/1431559/politique/alpha-conde-opposant-un-jour-opposant-toujours/> [lastet ned 8. mai 2025].

Barry, Diawo (2024a, 6. desember). En Guinée, le drame de Nzérékoré va-t-il acter la fin des manifestations pro-Doumbouya ? *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <https://www.jeuneafrique.com/1638078/politique/en-guinee-le-drame-de-nzerekore-va-t-il-acter-la-fin-des-manifestations-pro-doumbouya/> [lastet ned 12. mai 2025].

- Barry, Diawo (2024b, 5. mars). En Guinée, Mamadi Doumbouya réussira-t-il à amadouer Ratoma ? *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <https://www.jeuneafrique.com/1543586/politique/en-guinee-mamadi-doumbouya-reussira-t-il-a-amadouer-ratoma/> [lastet ned 12. mai 2025].
- CEDOCA, dvs. Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides (2025, 22. april). *Guinée - Situation politique sous la transition*. Brussel: CEDOCA. Tilgjengelig fra https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_guinee_situation_politique_sous_la_transition_20250422.pdf [lastet ned 12. mai 2025].
- CIVICUS (2025, 7. februar). *Guinea: Democracy Delayed Once More*. Johannesburg: CIVICUS. Tilgjengelig fra <https://lens.civicus.org/guinea-democracy-delayed-once-more/> [lastet ned 8. mai 2025].
- Diallo, Fatoumata (2025, 30. april). Ousmane Gaoual Diallo : « Pourquoi rejoindre l’AES ? La Guinée n’est ni pro ni anti-Occident ». *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <https://www.jeuneafrique.com/1684032/politique/ousmane-gaoual-diallo-pourquoi-rejoindre-laes-la-guinee-nest-ni-pro-ni-anti-occident/> [lastet ned 12. mai 2025].
- Eco Finance Guinée (2025a, 1. april). Doumbouya fixe la date du référendum constitutionnel. *Eco Finance Guinée*. Tilgjengelig fra <https://www.ecofinanceguinee.com/doumbouya-fixe-la-date-du-referendum-constitutionnel/> [lastet ned 8. mai 2025].
- Eco Finance Guinée (2025b, 15. januar). Les Forces Vives de Guinée (FVG) se retirent des institutions de la transition. *Eco Finance Guinée*. Tilgjengelig fra <https://www.ecofinanceguinee.com/les-forces-vives-de-guinee-fvg-se-retirent-des-institutions-de-la-transition/> [lastet ned 8. mai 2025].
- FIDH, dvs. Fédération Internationale pour les Droits Humains (2024a, 29. mai). *Guinea : Freedom of the press in danger*. Paris: FIDH. Tilgjengelig fra <https://www.fidh.org/en/region/Africa/guinea-conakry/guinea-freedom-of-the-press-in-danger> [lastet ned 12. mai 2025].
- FIDH, dvs. Fédération Internationale pour les Droits Humains (2024b, 11. september). *Guinée : le pays s'enfoncé dans la répression et la France regarde ailleurs*. Paris: FIDH. Tilgjengelig fra <https://www.fidh.org/fr/regions/afrique/guinee-conakry/guinee-le-pays-s-enfoncé-dans-la-repression-et-la-france-regarde> [lastet ned 8. mai 2025].
- France24 (2025, 17. mars). Guinée : 28 partis suspendus pour trois mois [Nyhetsinnslag]. *You Tube*. Tilgjengelig fra https://www.youtube.com/watch?v=--7jg_Vm054 [lastet ned 12. mai 2025].
- Freedom House (2024). *Freedom in the World 2024 - Guinea*. Washington, D.C. : Freedom House. Tilgjengelig fra <https://freedomhouse.org/country/guinea/freedom-world/2024> [lastet ned 8. mai 2025].
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2024, 2. desember). *Guinea: Rights at Risk as Promised Transition Derails*. New York: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2024/12/02/guinea-rights-risk-promised-transition-derails> [lastet ned 12. mai 2025].
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2025, januar). *World Report 2024 - Guinea*. New York: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/guinea> [lastet ned 12. mai 2025].
- Jeune Afrique (2024, 29. oktober). La junte de Doumbouya met les partis politiques « sous observation ». *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <https://www.jeuneafrique.com/1625828/politique/la-junte-de-doumbouya-met-les-partis-politiques-sous-observation/> [lastet ned 12. mai 2025].

JusticeInfo (2024, 2. august). *Guinea: Dadis Camara convicted, trial closes leaving questions*. Lausanne: JusticeInfo. Tilgjengelig fra <https://www.justiceinfo.net/en/134898-guinea-dadis-camara-convicted-trial-closes-leaving-questions.html> [lastet ned 12. mai 2025].

The Media Foundation for West Africa (2025, 11. februar). *Guinean journalist Habib Marouane Camara still missing two months after his disappearance*. Accra: The Media Foundation for West Africa. Tilgjengelig fra <https://mfwa.org/country-highlights/guinean-journalist-habib-marouane-camara-still-missing-two-months-after-his-disappearance/> [lastet ned 12. mai 2025].

Millecamps, Matthieu (2025, 26. februar). « Aucun Guinéen ne se sent en sécurité dans le pays » : entretien avec Souleymane Sow d'Amnesty. *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <https://www.jeuneafrique.com/1663156/politique/aucun-guineen-ne-se-sent-en-securite-dans-le-pays-entretien-avec-souleymane-sow-damnesty/> [lastet ned 12. mai 2025].

OHCHR, dvs. UN High Commissioner for Human Rights (2023, 29. desember). *Türk concerned about media repression in Guinea, urges prompt change of course*. Genève: OHCHR. Tilgjengelig fra <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/12/turk-concerned-about-media-repression-guinea-urges-prompt-change-course> [lastet ned 12. mai 2025].

Reporters Without Borders (u.å.). *Guinea*. Paris: Reporters Without Borders. Tilgjengelig fra <https://rsf.org/en/country/guinea> [lastet ned 12. mai 2025].

Vircoulon, Thierry & Piers, Sani (2023, mai). *Où va la transition guinéenne ? Ou l'insoutenable légèreté du « colonellisme »*. Brussel: Egmont - The Royal Institute for International Relations. Tilgjengelig fra https://www.egmontinstitute.be/app/uploads/2023/05/Thierry-Vircoulon_Paper_122_vFinal.pdf?type=pdf [lastet ned 8. mai].

Muntlige kilder

Diplomatkilde. E-post 3. oktober 2024 og 13. februar 2025.

© Landinfo 2025

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.